

FISA DISCIPLINEI

PROGRAMARE LOGICĂ ȘI FUNCȚIONALĂ COBD405

Număr credite6

1. Obiectivele disciplinei

Însușirea cunoștințelor teoretice din domeniul programării logice și funcționale. Dezvoltarea cunoștințelor pentru crearea de aplicații în limbajele Prolog și ChezScheme, ceea ce implică studierea aspectelor de sintaxă și de semantică ale limbajelor logice și funcționale.

2. Rezultatele învățării (*se exprima în obiective măsurabile ce fac subiectul evaluării*)

a. Cunoștințele generale

Clasificarea limbajelor de programare. Caracteristicile limbajelor de programare. Avantajele limbajelor de programare de nivel înalt. Prezentarea limbajelor procedurale/declarative și a celor interpretate/compilate. Principiile programării. Structuri de programare. Tipuri și structuri de date. Taxonomia limbajelor de programare. Elemente de limbaj: alfabet/vocabular, elemente lexicale, construcții sintactice. Pragmatici de programare. Paradigme de programare.

b. Cunoștințele de specialitate

Programare logică. Fundamente teoretice – logica predicatelor de ordin unu. Aspectele sintactice și semantice. Aspecte teoretice aplicate în Prolog. Principiul rezoluției. Unificarea. Reprezentarea cunoștințelor în Prolog. Strategii de rezoluție în Prolog. Controlul rezoluției în limbajul Prolog. Programare funcțională. Sintaxa calculului lambda. Semantică operațională. Arbori cu sintaxă abstractă. Limbajul ChezScheme.

c. Competențele generale

Studentii trebuie să posede competențe esențiale în rezolvarea de probleme prin metodă, analiză și logică, aplicând gestiunea corespunzătoare a timpului și capacități de mobilizare.

d. Competențele de specialitate

Studentii trebuie să fie capabili să identifice și să aplice pragmatica de programare utilă în rezolvarea unui tip de probleme; să înțeleagă și să adapteze paradigmele de programare logică și funcțională.

e. Abilitățile cognitive specifice

Necesare pentru acest curs sunt eficacitatea personală a studenților prin adaptarea la noi situații, capacitatea de gestionare de situații, pragmatismul și rigurozitatea de care dau dovadă studenții în rezolvarea de aplicații specifice.

3. Concordanța cu obiectivele planului de învățământ/specializării

a. Contribuția rezultatelor învățării disciplinei la formarea competențelor specializării

Studentii vor fi deținea cunoștințe și abilități specifice limbajelor, mediilor și tehnicilor de programare logică și funcțională.

Cunoștințele pe care le vor deținea le vor permite să analizeze și să identifice paradigmele de programare logică și funcțională, să modeleze și să implementeze pragmaticile de programare specifice.

Studentii vor fi capabili să întocmească și să gestioneze proiecte în domeniul informaticii aplicate folosind programarea logică sau funcțională.

b. Cerințele disciplinare prealabile

Studentii trebuie să dețină cunoștințe generale referitoare la caracteristicile programării procedurale, modul de lucru al limbajelor interpretate și compilate, principiile programării, structuri de programare, tipuri și structuri de date fundamentale sau definite de utilizator, logică matematică, algebră liniară și analiză matematică.

4. Structura activității didactice

CURS	42 ore
Seminar	0 ore
Lucrări practice	28 ore
Proiect	0 ore

5. Prezentarea conținutului disciplinei

a. Curs

<i>Conținutul activității</i>	<i>Nr. de ore</i>
1. Obiectivele disciplinei. Clasificarea limbajelor de programare. Caracteristicile limbajelor de programare. Avantajele limbajelor de programare de nivel înalt. Scurtă prezentare a limbajelor procedurale/declarative și a celor interpretate/compilate. Principiile programării. Structuri de programare (secvența, selecția simplă, selecția multiplă, repetitive).	3
2. Tipuri și structuri de date. Tipuri de date fundamentale (simple și avansate, omogene – șiruri de date - vectori sau matrici, eterogene - înregistrările și structurile). Tipuri de date definite de utilizator. Date statice și dinamice. Exemple comparative.	3
3. Taxonomia limbajelor de programare. Clasificarea limbajelor de programare după următoarele criterii: scopul propus și aria de utilizare, scopul principal de aplicare, filozofia, stilul sau paradigma de programare. Elemente de limbaj: alfabet/vocabular, elemente lexicale, construcții sintactice.	3
4. Concepte de programare. Sintaxa: definiție, gramatici, notații. Semantica: definiție, modalități de prezentare. Pragmatici de programare: iterația și recursia, tablouri și liste, exemple comparative. Paradigme de programare. Programare imperativă. Programare funcțională. Programare logică. Programare orientată obiect. Caracteristici.	3
5. Programare logică. Fundamente teoretice – logica predicatelor de ordin unu. Aspectele sintactice (alfabetul limbajului predicatelor). Aspectele semantice: interpretarea formulelor bine formate; formule valide, inconsistente, echivalente; consecință logică;	3
6. Aspectele semantice: clauze Horn; demonstrarea teoremelor prin reguli de inferență aplicând modus ponens, modus tollens, specializarea universală.	3
7. Aspecte teoretice aplicate în Prolog. Principiul rezoluției. Unificarea. Principiul rezoluției prin respingere.	3
8. Cunoștințe în Prolog. Regulile. Faptele. Scopurile. Reprezentarea cunoștințelor în Prolog. Strategii de rezoluție în Prolog. Controlul rezoluției. Liste. Interpretare și modele.	3
9. Limbajul Prolog. Introducere. Predicate predefinite în Prolog. Fapte și reguli - aplicații.	3
10. Programare funcțională. Sintaxa calculului lambda.	3
11. Semantica operațională. Arbori cu sintaxă abstractă.	3
12. Limbajul ChezScheme. Introducere. Elementele de bază ale limbajului. Funcții predefinite	3
13. Lucrul cu liste.	3
14. Funcții definite de utilizator. Structuri de control – utilizare, caracteristici.	3

b. Seminar

Conținutul activității

Nr. de ore

c. Lucrări practice

Conținutul activității

Nr. de ore

Exemple de aplicații ale limbajelor procedurale/declarative și a celor interpretate/compilate. Implementarea principiilor programării și a structurilor de programare.	2
Exemple comparative de lucru cu tipuri de date fundamentale (simple și avansate, omogene – șiruri de date - vectori sau matrici, eterogene - înregistrările și structurile) și tipuri de date definite de utilizator.	2
Programare logică. Aplicații ale aspectelor semantice ale logicii predicatelor de ordin unu: interpretarea formulelor bine formate; formule valide, inconsistente, echivalente; consecință logică; clauze Horn; demonstrarea teoremelor prin reguli de inferență aplicând modus ponens, modus tollens, specializarea universală;	2

Predicată predefinite în Prolog: verificarea tipului de date; funcții de lucru cu variabile și cu termenii; funcții matematice; funcții de control; operații cu clauze;	2
Cunoștințe în Prolog. Regulile. Faptele. Scopurile. Reprezentarea cunoștințelor în Prolog.	2
Aplicații de lucru cu formule logice. Aplicații de lucru cu arbori și relații.	2
Strategii de rezoluție în Prolog. Controlul rezoluției.	2
Lucrul cu liste în programarea logică.	2
Programare funcțională – introducere. Funcții predefinite. Operatori.	2
Lucrul cu liste în programarea funcțională.	4
Funcții definite de utilizator. Notăția lambda.	2
Aplicații de utilizare a recursiei.	2
Structuri de control – utilizare, caracteristici.	2

d. Proiect

Conținutul activității

Nr. de ore

6. Învățare

a. Forme de învățare/predare

Ca forme de predare se folosesc expunerea materialului de curs, care cuprinde aspecte teoretice și exemplificarea acestora în aplicații practice la orele de laborator. Pentru o mai bună înțelegere a pragmaticilor de programare se realizează exemple comparative. La aplicațiile practice se prezintă o serie de tipuri de probleme rezolvate, iar studenții sunt îndrumați să folosească similaritatea pentru rezolvarea unor probleme asemănătoare.

b. Resurse educaționale

Resursele on-line ale suportului de curs și explicații ale aplicațiilor de laborator prezentate ca model și ale celor propuse spre rezolvare sunt prezente pe site-ul catedrei, la care au acces studenții.

c. Bibliografie disponibilă

Țindăreanu Nicolae, 1994, „Introducere în programarea logică. Limbajul Prolog”, Editura Intarf.
 Metadikes G.; Nerode A, 1998, “Principii de logică și programare logică”, (trad. de A. Florea), Editura Tehnică
 Trausanu-Matu St., 2004, “Programare în Lisp. Inteligență artificială și web semantic”, Editura Polirom.
 Streinu I., 1986, “Lisp-Limbajul de programare al inteligenței artificiale”, Editura Știință.
 Muscalagiu C., 1996, “Introducere în programarea logică și limbajele de programare logică”, Editura Univ. A.I.Cuza, Iași.

d. Alte resurse

Laboratoare cu dotări în calculatoare pe care sunt instalate Prolog și ChezScheme.

7. Studiu individual: 80 ore

8. Evaluare

a. Forme de evaluare

A Pe perioada studiului studenții sunt evaluați diagnostic formativ pentru monitorizarea progresului, a rezultatelor și a nivelului de cunoaștere la care au ajuns. Se asigură astfel urmărirea cunoștințelor dobândite de studenți și eventualele modalități de remediere necesare.

B La sfârșitul semestrului se realizează o evaluare sumativă prin examinare scrisă pentru verificarea cunoștințelor teoretice ale programării logice și funcționale și elaborarea practică și susținerea orală a unor aplicații de programare logică și funcțională.

b. Principii de notare

Notarea la examen constă din 50% la proba scrisă și 50% pentru elaborarea și susținerea aplicațiilor practice.

c. Informarea studenților cu privire la evaluarea asociată disciplinei

Informarea studenților cu privire la modalitatea de desfășurare a predării disciplinei și modalitatea de examinare și notare se realizează la primul curs. De asemenea, studenții sunt atenționați să depună un efort susținut asupra aspectelor aplicative ale programării logice și funcționale.

9. Responsabil de curs

Nume : Ș.I. Cocu Adina

Date de contact : adina.cocu@ugal.ro, Universitatea „Dunărea de Jos”, Galați, str. Domnească, Corp G, cam. G309.

Programul de contact se va desfășura conform programului afișat la avizierul catedrei.

Responsabil de curs,

Sef Departament / Catedra,

